

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobce: **P. T. P.**, zastoupen Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem, se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 1. 2009, č. j. CPR-15711/ČJ-2008-9CPR-C241,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ostrava, Inspektorát cizinecké policie Ostrava ze dne 18. 9. 2008, č. j. CPOV-6105-6/ČJ-2008-61PO-CI. Tímto rozhodnutím byla zrušena platnost povolení žalobce k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

Žalobce v podané žalobě uvádí, že měl povolen pobyt na území České republiky do 22. 7. 2010. Důvodem pro zrušení platnosti tohoto povolení bylo, že žalobce při pobytové kontrole neprokázal schopnost uhradit náklady zdravotní péče a neprokázal ji ani ve lhůtě stanovené policií. Při uvedené pobytové kontrole byla žalobci uložena bloková pokuta.

Současně byl žalobci, který policisty výslovně upozornil, že neovládá český jazyk, předán *jakýsi papír, ze kterého nebylo s jistotou vyčíst, kdo byl oprávněn a kým byla vydána „výzva“*. Na základě tohoto vadného postupu správní orgán vydal rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k pobytu. Správní orgán postupoval v rozporu s § 3 a § 16 odst. 3 správního řádu, neboť nezjistil náležitě skutkový stav a připustil, že s žalobcem bylo jednáno v jazyku, kterému nerozumí. Tím byl porušen i čl. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Žalobce nerozuměl jazyku, jímž se řízení vedlo, ani faktickému postupu úřední osoby, nemohl proto porozumět obsahu a důsledkům řízení. Uložená bloková pokuta je proto nezákonná a přestupek měl být oznámen příslušnému správnímu orgánu, který by pak při jednání ustanovil tlumočníka.

Žalobce dále konstatuje, že výzva, která mu byla při pobytové kontrole předána, neměla potřebné náležitosti a nemohla tak zakládat právní následky. Nebylo z ní patrné, kdo ji činil, kdo je oprávněnou úřední osobou, chyběl podpis oprávněné úřední osoby i razítko správního orgánu. Rovněž byl neúplně specifikován správní orgán, k němuž se žalobce měl dostavit, neboť nebyla uvedena přesná adresa. Z důvodu nepřítomnosti tlumočníka žalobce nevěděl, co je obsahem listiny. Skutečnost, že žalobce tuto výzvu podepsal a že zaplatil blokovou pokutu, nemůže svědčit o tom, že si byl vědom právních následků a byl si plně vědom, co je předmětem výzvy. Naopak tím, že ve správním řízení o zrušení platnosti povolení k pobytu byl přibrán tlumočník z jazyka vietnamského, je doloženo, že žalobce skutečně neovládal dostatečným způsobem český jazyk. Proto bylo třeba v jeho mateřštině vést nejen jednání o přestupku, ale seznámit jej i s obsahem a důsledky předmětné výzvy. Pokud se tak nestalo, nebylo možno zrušit platnost povolení k pobytu.

Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí žalované i rozhodnutí prvního stupně a uložení povinnosti žalované nahradit mu náklady řízení.

Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaná po reprodukci průběhu správního řízení uvádí, že v řízení o zrušení platnosti povolení k pobytu byl přítomen tlumočník z jazyka vietnamského. Pokud jde o otázku potřebnosti tlumočníka v řízení o přestupku, je předmětem jiného řízení, přičemž byl dán podnět k provedení přezkumného řízení. Tvzení žalobce, že neporozuměl výzvě k prokázání schopnosti uhradit náklady zdravotní péče, je účelové, neboť žalobce tuto výzvu vlastnoručně podepsal, uloženou blokovou pokutu zaplatil, tudíž znal právní následky a věděl, za co pokuta byla uložena. Sám v řízení před správním orgánem do protokolu uvedl, že v době od 8. 8. 2008 do 11. 9. 2008 nebyl pojištěn.

Žalovaná navrhuje z uvedených důvodů zamítnutí žaloby.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce s takovým postupem výslovně souhlasil a žalovaná nevyjádřila ve stanovené lhůtě nesouhlas s takovým projednáním věci [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

- Podle oznámení o uložení pokuty ze dne 15. 8. 2008 byla téhož dne provedena pobytová kontrola a žalobci byla uložena bloková pokuta 500 Kč za přestupek podle § 157 odst. 1 písm. v) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, neboť cizinec neprokázal schopnost uhradit náklady zdravotní péče.
- Ve správním spisu se nachází žalobcem vlastnoručně podepsané prohlášení, že dne 15. 8. 2008 převzal výzvu k prokázání schopnosti uhradit náklady zdravotní péče.
- Sdělením ze dne 3. 9. 2008 bylo žalobci oznámeno zahájení řízení ve věci zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. V tomto sdělení je uvedeno, že se řízení zahajuje na základě toho, že dne 15. 8. 2008 žalobce neprokázal schopnost uhradit náklady zdravotní péče a že žalobci byla předána písemná výzva k prokázání schopnosti uhradit náklady zdravotní péče v rozsahu § 180i zákona č. 326/1999 Sb. do 5 pracovních dnů ode dne převzetí výzvy. V uvedené lhůtě však žalobce tuto schopnost neprokázal.
- Usnesením ze dne 15. 9. 2008 byl žalobci ustanoven tlumočník z jazyka vietnamského.
- Dne 15. 9. 2008 byl s žalobcem za přítomnosti ustanoveného tlumočníka sepsán protokol o vyjádření účastníka správního řízení. Žalobce uvedl, že v České republice pobývá za účelem podnikání, má vyřízeny všechny náležitosti s finančním a sociálním úřadem a nemá žádné dluhy ani problémy. Pobývá zde již asi tři roky a nadále by zde rád zůstal a podnikal. Dále žalobce uvedl, že nevěděl, že k prokázání zdravotního pojištění se musí dostavit v určený termín, nikdo mu to ani nesdělil. Jen kamarád mu řekl, že už zaplatil pokutu a nemusí nikam chodit. Žalobce dále sdělil, že si nechal vyřídit zdravotní pojištění. Od skončení platnosti předchozího pojištění jiné pojištění neměl. V České republice má bratra, rodiče žijí ve Vietnamu. Zrušení pobytu by se dotklo jeho podnikání.
- Správní spis obsahuje kopii dokladu o zdravotním pojištění, podle kterého je žalobce pojištěn od 12. 9. do 12. 12. 2008.
- Dne 18. 9. 2008 Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ostrava, Inspektorát cizinecké policie Ostrava rozhodla pod č. j. CPOV-6105-6/ČJ-2008-61PO-CI, že podle § 46 odst. 1 ve vazbě na § 37 odst. 2 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb. se žalobci ruší platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky a současně se stanoví lhůta k vycestování z České republiky do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. V odůvodnění správní orgán uvedl, že podle § 103 písm. r) zákona č. 326/1999 Sb. je povinností cizince při pobytové kontrole prokázat, že je zajištěna úhrada nákladů zdravotní péče. V době od 8. 8. do 11. 9. 2008 žalobce prokazatelně neměl žádný doklad, který by prokazoval jeho schopnost uhradit náklady zdravotní péče po dobu pobytu na území České republiky.

- Podáním ze dne 10. 10. 2008 se žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolal. Uplatnil tytéž námitky jako posléze v žalobě.
- Žalobou napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí prvního stupně potvrzeno. Žalovaná v odůvodnění uvedla, že podle § 37 odst. 2 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb. policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů (resp. platnost povolení k dlouhodobému pobytu), jestliže cizinec při pobytové kontrole neprokáže schopnost uhradit náklady zdravotní péče a neprokáže ji ani ve lhůtě stanovení policií. K námitkám, že žalobce nerozuměl jazyku, v němž se vedlo jednání, žalovaná konstatovala s poukazem na § 16 odst. 1 správního řádu, že v řízení se jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce. Při jednání v nyní posuzované věci pak byl žalobci ustanoven tlumočník z jazyka vietnamského. Tvrzení žalobce, že neporozuměl výzvě považuje žalovaná za účelové, neboť žalobce výzvu vlastnoručně podepsal, blokovou pokutu zaplatil, tudíž znal právní následky a věděl, za co byla uložena. Žalobce před správním orgánem uvedl, že na území České republiky pobývá tři roky, podniká zde a má vyřízeny všechny náležitosti. Žalovaná tedy neuvěřila, že neporozuměl postupu správního orgánu. Žalobce sám také do protokolu potvrdil, že od 8. 8. do 11. 9. 2008 neměl žádnou pojistku.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Úvodem je třeba konstatovat, že byt' v petitu se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů ve věci zrušení platnosti jeho povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, žaloba představuje konglomerát námitek vznášených na jedné straně proti rozhodnutí o zrušení platnosti povolení žalobce k dlouhodobému pobytu, na straně druhé pak vznášených proti uložení blokové pokuty za přestupek spočívající v neprokázání schopnosti uhradit náklady zdravotní péče [§157 odst. 1 písm. v) zákona č. 326/1999 Sb.).

Námitkami směřujícími proti uložení blokové pokuty se soud zabývat nemohl, neboť jak již bylo Nejvyšším správním soudem opakovaně judikováno (viz např. rozsudky ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003 – 46; ze dne 25. 10. 2007, č. j. 4 As 27/2006 – 72; ze dne 24. 7. 2008, č. j. 2 As 47/2008 – 30; ze dne 31. 5. 2010, č. j. 4 As 25/2010 – 34), žaloba proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení je nepřijatelná. Ostatně v posuzované věci by byla podána i opožděně, byla-li pokuta v blokovém řízení uložena dne 15. 8. 2008 a zásilka obsahující nyní projednávanou žalobu byla podána k poštovní přepravě dne 26. 2. 2009.

K vypořádání tak zbývají námitky směřující proti výzvě k prokázání schopnosti uhradit náklady zdravotní péče, konkrétně že tato výzva neměla potřebné náležitosti a byla

doručena žalobci v jazyku, kterému nerozumí. V tom žalobce spatřuje vady, jež mají vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí i rozhodnutí prvního stupně.

Zdejší soud je naopak názoru, že případné vady předmětné výzvy nemohou mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.

Podle § 46 odst. 1 věta první zákona č. 326/1999 Sb. pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně mimo jiné § 37 vztahující se na vízum k pobytu nad 90 dnů. Podle § 37 odst. 2 písm. g) téhož zákona policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec při pobytové kontrole neprokáže schopnost uhradit náklady zdravotní péče a neprokáže ji ani ve lhůtě stanovené policií.

Z odůvodnění rozhodnutí obou stupňů, jakož i z obsahu správního spisu je patrné, že žalobce neprokázal, že v období od 8. 8. do 11. 9. 2008 byl schopen uhradit náklady zdravotní péče, dokonce sám ve svém vyjádření jako účastník správního řízení uvedl, že pro toto období neměl uzavřeno žádné zdravotní pojištění. Žalobce tedy nejenže neprokázal schopnost uhradit v předmětném období náklady zdravotní péče ve stanovené pětidenní lhůtě, ale neprokázal ji ani později, byť k tomu dostal v řízení před správním orgánem prvního stupně dne 15. 9. 2008 příležitost. Naopak sám připustil, že předmětné období nebylo v jeho případě kryto zdravotním pojištěním. Případné vady výzvy by mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí tehdy, kdyby cizinec neprokázal schopnost uhradit náklady zdravotní péče ve lhůtě stanovené policií, ale později (např. v řízení o zrušení platnosti povolení k pobytu) by tuto schopnost prokázal. Tak tomu ovšem – jak vyplývá v uvedeného – v posuzované věci není, neboť žalobce sám potvrdil, že po období trvající více než měsíc nebyl schopen uhrazovat náklady zdravotní péče. Právě tato okolnost je pro posouzení věci rozhodující.

V tomto světle nemůže obstát ani námitka žalobce, že neovládá český jazyk. Pokud jde o pokutu uloženou v blokovém řízení, nemůže být – jak plyne již z výše uvedeného – nyní přezkoumávána, neboť se jedná o jiné řízení, nejedná se o předmět nynějšího řízení, jímž je zrušení platnosti povolení žalobce k dlouhodobému pobytu na území České republiky, nadto se jedná v případě pokuty uložené v blokovém řízení o věc vyloučenou ze soudního přezkoumání. Pokud jde o řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, byl žalobci v tomto řízení ustanoven tlumočník, který byl přítomen při ústním vyjádření žalobce coby účastníka správního řízení. V tomto řízení tedy žalobce nemohl být poškozen tím, že (podle svého tvrzení) neovládá český jazyk. Na tom nemůže nic měnit ani to, že výzva k doložení schopnosti uhradit zdravotní péči nebyla žalobci doručena v češtině. I kdyby měla být vyhotovena v jazyce, jemuž je cizinec schopen porozumět, taková vada by se nemohla dotknout zákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť rozhodující je skutečnost, že nejen ve lhůtě stanovené policií, ale především ani později – ač k tomu správní orgán prvního stupně vytvořil žalobci prostor – žalobce neprokázal pro období od 8. 8. do 11. 9. 2008 schopnost uhrazovat zdravotní péči. Naopak z jeho vlastního vyjádření vyplývá, že v tomto období nebyl schopen zdravotní péči uhrazovat. Nadto soud dodává, že postačovalo, byla-li ona výzva doručena žalobci v jazyce českém, nebylo třeba, aby byla vyhotovena v jazyce jiném. To zdejší soud dovozuje ze stanoviska Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS - st. 20/05, z něhož se podává, že základní právo účastníka řízení na pomoc tlumočníka ve smyslu čl. 37 odst. 4 Listiny

základních práv a svobod nelze rozšiřovat pomocí interpretace, resp. konkretizace čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod jako obecného ustanovení o spravedlivém řízení, což znamená, že toto základní právo nedopadá na písemný úřední styk soudu s účastníky řízení a naopak; to nevylučuje, aby zákonná úprava poskytla vyšší standard. V daném případě však vyšší standard zákonná úprava neposkytuje a za situace, kdy zákon č. 326/1999 Sb. nemá zvláštní ustanovení o jazyce, jež by dopadalo na posuzovanou věc, plně se uplatní § 16 odst. 1 správního řádu, podle kterého se písemnosti vyhotovují v českém jazyce, přičemž účastníci řízení mohou písemnosti předkládat i v jazyce slovenském.

Žalovaná tedy posoudila věc správně a v souladu s právním předpisy. Na základě toho soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, jenž v řízení nebyl úspěšný, nemá na náhradu nákladů řízení právo. To by náleželo úspěšné žalované, soud však z obsahu spisu nezjistil, že by jí náklady řízení nad rámec běžných výdajů vznikly, ostatně žalovaná žádné své náklady ani nevyčísila.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost (§ 102 a násl. s. ř. s.), a to ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

V Praze dne 27. července 2010

JUDr. Ludmila Sandnerová
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Václav Kolářek